

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. L. Š., Š., Č.**, proti žalovanému: **Štátna energetická inšpekcia Trenčín**, Hurbanova 29, Trenčín, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 143/2000/2010 z 27. januára 2010 o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 1. júna 2010, č.k. 21S/24/2010-41, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 1. júna 2010, č.k. 21S/24/2010-41 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove uznesením z 1. júna 2010, č.k. 21S/24/2010-41 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o žalobe podanej žalobcom 6. apríla 2010, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 143/2000/2010 z 27. januára 2010, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Štátnej energetickej inšpekcie - Krajský inšpektorát Žilina č. 680/1500/2009 z 9. októbra 2009.

V odôvodnení uznesenia krajský súd konštatoval, že žalobcovi bolo napadnuté rozhodnutie doručované podľa § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) dňa 28. januára 2010 a poštový doručovateľ doručoval napadnuté rozhodnutie opakovane dňa 29. januára 2010, pričom po neúspešnom doručovaní bola zásielka uložená na pošte. Fikciou doručenia bolo napadnuté rozhodnutie podľa súdu doručené tretím dňom od uloženia zásielky na pošte, teda dňa 1. februára 2010, hoci si žalobca zásielku vyzdvihol na pošte dňa 2. februára 2010. Podľa názoru prvostupňového súdu odvolacia lehota na podanie žaloby uvedená v § 250b ods. 1 OSP uplynula žalobcovi dňa 1. apríla 2010.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že sa v čase doručenia preskúmaného rozhodnutia zdržiaval mimo svojho bydliska a to

na chalupe v Z., kde trávil zimné prázdniny s deťmi od 28. 1. 2010 do 1. 2. 2010 a preto pri doručovaní písomnosti poštovým doručovateľom do vlastných rúk dňa 28. 1. 2010 a dňa 29. 1. 2010 nebol zastihnutý.

Ustanovenie § 24 ods. 2 Správneho poriadku pre prípad náhradného spôsobu doručenia písomnosti, ktorú treba doručiť do vlastných rúk adresáta určuje postup, ktorý by mal adresátovi zaručiť, aby mohol o doručovanej zásielke a jej uložení sa dozvedieť a aj si ju vyzdvihnúť. Hypotéza tejto právnej normy vychádza z toho, že adresát sa v dobe doručenia (t.j. v konkrétny deň) skutočne zdržuje v mieste doručenia a má tak možnosť si doručovanú zásielku bezprostredne po náhradnom doručení prevziať alebo vyzdvihnúť.

Inštitút náhradného doručenia uložením doručovanej zásielky na pošte nastupuje len v prípade splnenia prísnych zákonom stanovených podmienok, a to pokiaľ poštový doručovateľ nemôže doručiť písomnosť určenú do vlastných rúk adresátovi, hoci sa tento v mieste doručenia skutočne zdržuje. Pritom žalobca zastáva právny názor, že sa adresát má v mieste doručovania skutočne zdržiavať a ak sa z akýchkoľvek dôvodov v mieste svojho bydliska nezdržiava, je potrebné zásielku vrátiť odosielateľovi ako nedoručiteľnú, pretože opačný postup by mohol byť dôvodom na obnovu konania.

Žalobca tvrdil, že žalobu podal v zákonnej dvojmesačnej lehote a neexistovali dôvody pre zastavenie konania podľa § 250d ods. 3 OSP.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 250 ja ods. 3, veta druhá OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ OSP zrušil a podľa § 221 ods. 2 OSP vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Z obsahu odvolania najvyšší súd zistil, že v odvolacom konaní bol spor o výklad a aplikáciu ustanovenia § 24 ods. 2 Správneho poriadku.

Podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nezdozvedel.

Z ustanovenia § 24 ods. 2 Správneho poriadku vyplýva, že zákonná podmienka zdržiavania sa adresáta v mieste doručenia musí byť splnená v prípade pokusu doručovateľa

o doručenie písomnosti adresátovi a súčasne musí byť splnená v prípade nového pokusu o doručenie adresátovi písomnosť. Následne môže doručovateľ písomnosť uložiť a adresáta o tom vhodným spôsobom vyrozumieť.

Z ust. § 24 ods. 2 Správneho poriadku vyplýva, že podmienky na doručovanie fikciou doručenia uložením musia byť splnené súčasne. Náhradné doručenie je výnimkou z riadneho doručenia písomnosti, a preto zákon ustanovuje prísne formálne podmienky na to, aby mohol byť tento inštitút uplatnený. Vzhľadom na to, že ide o náhradné doručenie, splnenie podmienok musí byť vykladané striktné, a to s prihliadnutím na článok 152 ods. 4 ústavy SR v spojení s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR. V danom prípade bolo sporné, či sa žalobca ako adresát písomnosti zdržiaval v mieste doručenia alebo nezdržiaval, nakoľko z čestného vyhlásenia jeho manželky vyplýva, že sa zdržiaval mimo svojho bydliska v čase prvého pokusu poštového doručovateľa o doručenie písomnosti dňa 28. 1. 2010 a aj následného pokusu poštového doručovateľa o doručenia písomnosti dňa 29. 1. 2010.

V dôsledku tejto skutočnosti (že žalobca sa v mieste doručenia nezdržiaval v prípade pokusu o doručenia ani následného pokusu o doručenie), neboli splnené zákonné podmienky doručenia a úložná lehota na vyzdvihnutie zásielky preto nezačala plynúť a zásielku je potrebné považovať za doručení až dňom, kedy bola žalobcom prevzatá.

Najvyšší súd preto dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 24 ods. 2 Správneho poriadku a v dôsledku toho treba považovať zásielku za doručení žalobcovi až dňom 2. februára 2010, kedy si ju aj skutočne na pošte prevzal. Preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č. 21S/24/2010 z 1. júna 2010 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

O trovách konania súd nerozhodoval, nakoľko nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie spravidla končí (§ 151 ods. 1 OSP).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 22. septembra 2010

JUDr. Ida H a n z e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková